

Nr. 171. Landsk. Medd. 1871. 74de Møde. Ordentlig Samling, 1870—71.

2705 2den Vedt. af Finanslovs. f. Finansåret

Brinck-Seidelin: Jeg takker den høitærede Finansminister for hans Besvarelse af min Henvendelse til ham. Jeg er fuldkommen enig med den høitærede Finansminister i, at han ikke uden videre kan forandre den bestaaende Skattelov, men jeg maa dog henlede det høie Things Opmærksomhed paa, at den her omhandlede Beskatning af Trinering først, saa vidt jeg erindrer, blev staaet fast ved Loven af 29de December 1857, og at den, saavidt jeg veed, ikke er bleven bragt til Udførelse paa Landet før i 1869. Genhold til Circulæret af 30te Oktober 1868. Og jeg mener nu, at siden Finansministeriet har kunnet sidde Bestemmelserne i saa Henseende i Loven af 29de December 1857 overhørig fra 1857—1869, eller ialfald fra 1861—69, saa kan det ogsaa gjerne ignoreres dem, noget nu da det kun i 2 Aar har søgt at bringe dem til Anvendelse.

Finansministeren: Ja, deri tager det ærede Medlem dog fuldstændig fejl. Ingen Minister kan have Ret til at ignorere en bestaaende Lov. Naar han er bleven gjort opmærksom paa, at man tidligere ikke har været opmærksom paa en Lovbestemmelse, saa er det hans Pligt at handle, som om man havde været opmærksom derpaa. Han har ikke Myndighed til at undlade dette. — Søvrigt skal jeg tillade mig at bemærke, at den heromhandlede Sag ingenlunde siden 1861 har ligget under Finansministeriet; som kjendt, laa dengang Skattevæsenet under Indrengsministeriet.

Schöler: Jeg har ogsaa glædet mig over, at den høitærede Finansminister vil lade sig det være magtpaaliggende at søge hen til en Forandring eller Forbedring af den nævnte Skattelovgivning, thi den trænger virkelig dertil. — Det er iøvrigt ganske rigtigt, som den høitærede Minister sagde, at en Minister ikke kan ignorere en Lov, men maa søge den udført. Men det turde dog ogsaa nok være, at

74de Møde. Ordentlig Samling, 1870—71. fra 1ste April, 1871 til 31te Marts, 1872.

2706 Autoriteterne have misbragt eller misforstaaet den heromhandlede Lov. Jeg har it saa Genseende oplevet Tilfælde, som virkelig have forbauset mig. Jeg kjender saaledes et Tilfælde fra forleden Aar, hvor en Bøvæfke, der sad og vævede og ernærede sine gamle Forældre dermed, havde leiet sig 3 Sag Hus dertil hos en Gaardmand. Saa kom Branddirektøren og opmaalte hele hans Gaard og paalignede Gaardmanden at svare Næringsstat af hele Gaarden. Følgen deraf blev naturligtvis, at Gaardmanden til 1ste Marts jagede Bøvæfken bort, idet han jo ikke kunde være tjent dermed. Han havde saa endda senere megen Ulempe med at saa Skatten hævet for sin Gaards Bedkommende. Jeg har ligeledes kjendt et Tilfælde med en Gaardmand et Sted ved Gudenaen, der, engang imellem, byggede sig en Baad, han byggede en saadan omkrent hvert andet Aar, og han byggede den naturligtvis ikke i Gaarden, men paa en Doff udenfor — hvis Gaard man i den Anledning kom og opmaalte, saa at han kom til at svare Næringsafgift af hele Gaarden. Jeg har endvidere set, at man har paalagt Hestehandlere og Kvæghandlere den samme Afgift. I Svaland er det jo meget almindeligt, at Beboerne besatte sig hied Heste- og Kvæghandel, men saasnart nu en Mand bruger den Traffik at drage til Marked og købe sig en Hest og saa til næste Marked igjen for at sælge den, se, saa kommer man og opmaaler hans Gaard, og han kommer da til at svare Næringsstat af den, fordi han engang imellem har kjøbt og solgt nogle Heste. Dette kan dog aldrig have været de paagældende Loves Mening; det er vistnok kun et stort Misbrug af Autoriteternes Myndighed, naar de gjøre Lovene anvendelige med saa stor en Strengthed. Jeg tror, at man med Rette kan føle sig stødt og forurettet over, at Lovene saa er saadan Anvendelse.

Finansministeren: Jeg skal blot bemærke, at den paagældende Kvæghandler eller Baadebygger jo har det fuldstændig i sin